

Vogezes - Frankrijk

Verslag van een kortbij-weekendtrip (zomer 2010).

Reisschema: Brussel – Luxemburg – Thionville – Metz – Nancy – Saint-Dié-des-Vosges – Le Bonhomme (wandeling) – Oberhaslach (hotel) – Natzwiller – Hunawihr – Célestat – Straatsburg – Metz – en zo terug naar België.

Foto's van ons weekend zijn te bekijken op ons picasa webalbum:
<http://picasaweb.google.com/martin1.stevens/VogezesAugustus2010>

De Vogezes zijn een smalle strook beboste heuvels, tot 1300 m hoog.

Men spreekt hier niet over heuvels of bergen maar over de 'Ballons'.

De streek ligt in Frankrijk, maar nabij de grens met Duitsland, de dorpen zien er dan ook vrij 'Duits' uit.

Geen echt spectaculaire natuur, wat de Vogezes wel interessant maakt is de combinatie natuur/oorlogsverleden, er zijn veel relictten uit WO I en WO II te vinden.

De kleinere wegen doorheen de bossen zijn tof, en je kan er ook nog heel goed bewaarde typische Elzasdorpjes vinden.

Het is natuurlijk ook een wijnstreek, met op sommige plaatsen heuvel vol druiven (voor de liefhebbers kan je er met de auto de Route du Vin volgen: zie <http://www.alsace-route-des-vins.com/>)

Heel veel hotels, restaurants en plaatsen om wijn te gaan drinken/proeven/kopen in de wijnstreek. In de heuvels zelf is het landschap nog betrekkelijk ongeschonden, alhoewel de wijngaarden oprukken.

Transport: eigen wagen.

Tol (Franse autowegen): totaal 17.6 Euro. Ca. 500 km van Brussel = ca. 5 uur.

In het hart van de Vogezes zelf veelal bochtige, klimmende en dalende wegen, met hier en daar een steil stuk met haarspeldbochten.

Overnachting: Hostellerie Saint Florent in Oberhaslach (niet ver van Obernai). Website:
<http://www.hostellerie-saint-florent.com/hotel/saint-florent.htm>

53 Euro voor 2 persoonskamer, vrij klein maar heel net, badkamer met douche, bidet, wastafel, aparte ruimte met toilet.

Midden in een typisch Elzasser wijndorp, rustig.

Heel vriendelijk onthaal. Je kan reserveren via hun website, makkelijk en snel.

Was ongeveer half bezet.

Uitstekend ontbijtbuffet, heel uitgebreid en lekker, veel keuze.

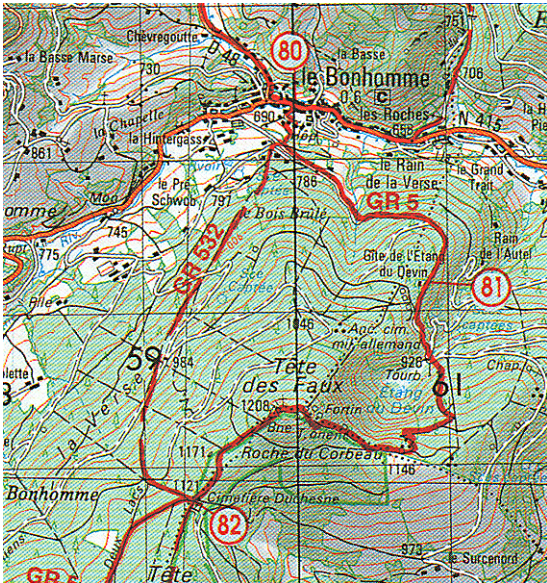
Lekker avondmaal, betaalbaar Elzasser menu, veel eten voor weinig geld (23 Euro).

Drank wel heel duur.

Wandeling: omgeving Le Bonhomme, beklimming van de Tête de Feaux en langs het oorlogskerkhof Cimetière Duchesne. We volgen een heel klein deel van de GR5 en maken de lus rond met de GR 532. De wandeling begint met een stevige klim vanuit Le Bonhomme (start vlak bij de kerk, je kan op een groot plein met publieke toiletten parkeren). Door allerlei tracks en andere paden die het GR-pad kruisen is de bewegwijzering blijkbaar te moeilijk voor onze hersenen, we lopen een paar keer verkeerd, maar geraken uiteindelijk toch op de bestemming. Veel borden met wegwijzers, de paden worden met een kleurencode aangegeven, die echter niet altijd even zichtbaar omhoog gehangen is.

Paden voornamelijk doorheen dicht bos, af en toe een uitzichtspunt. Niet spectaculair maar plezierig om te wandelen, vrij stevig klimmen en dalen, voornamelijk boswegels met stenige stukken. De Tête de Feaux is een bergkam in de bossen (geen uitzicht) met restanten van een bunker en een kruis, het oorlogskerkhof ligt eveneens diep in het bos verdoken. We zien heel weinig wandelaars onderweg.

Schema:

Bezocht:

Concentratiekamp 'Le Struthof', Natzwiller (<http://www.struthof.fr/en/home/> en <http://nl.wikipedia.org/wiki/Natzweiler-Struthof>)

Makkelijk te vinden, langs de D130, is met wegwijzers aangegeven (Le Struthof).

Schilderachtige locatie, hoog op een heuvel.

Inkom (kamp + museum) 6 Euro voor volwassenen

We hebben het geluk een geleide wandeling te kunnen meepikken (toen wij er waren om 10u45 en 15u15, blijkbaar wisselende uren). Deze was bijzonder boeiend en beklijvend, ook al omdat in het kamp een aantal lugubere details bewaard zijn gebleven: de galg, de executiekamer, de oven waar de lijken verbrand werden, de tafel voor medische experimenten en lijkschouwingen, met geulen om het bloed af te voeren.

Er zijn 2 barakken toegankelijk: de gevangenis en het 'medisch' blok. Een derde barak (keuken) kan niet bezocht worden. Alle overige barakken zijn verdwenen, met heeft de plaatsen waar deze stonden leeg gelaten, je kan je nog een goed beeld vormen van het geheel.

De ingang, wachttorens en omheining zijn goed bewaard gebleven. Er hing een dichte mist, daardoor leek dit kamp noch grimmiger en meer mysterieus.

Ook het museum aan de rand van het kamp, gehuisvest in een indrukwekkend sober, monolytisch modern gebouw, is een aanrader, veel zeer goed gedocumenteerd foto's van het nazisme en WO II, in een rondgang rond de uitgegraven 'Kartoffelkeller', een door dwangarbeiders opgetrokken gebouw waarvan de functie onduidelijk was.

Indrukwekkend en een must als je in de buurt komt.

Door het barslechte weer (regen en een dichte mist) zagen we af van een gepland bezoek aan het kasteel Haut Koenigsbourg (<http://www.haut-koenigsbourg.net/>) en kozen we in de plaats voor:

Wijnmakers ‘Caves Coöperative de Hunawihr’, in het centrum van dit piepkleine wijndorpje (enkele km van Ribeauvillé). Info over het dorp: <http://www.alsace-route-des-vins.com/newversion/index.cfm/fuseaction/Villages.ShowVillage/ID/25/Language/fr.cfm>
Info over de wijnmaker: <http://www.cave-hunawihr.com/>

We konden net een opendeurdag met rondleiding meemaken, ik heb reeds vele wijnmakers bezocht (een afwijking), maar dit was zonder meer de meest open, volledige en duidelijke uitleg die ik ooit kreeg. Van het lossen van de druiven tot het inpakken van de flessen, alles kregen we te zien, met deskundige begeleiding. Afgerond werd met een uitgebreide proeverij en mogelijkheid tot aankoop. Bijzonder lekkere Riesling, muskaatwijn en Cremant d’ Alsace, trouwens ...

Documentatie

Wandelgids: Crête des Voges GR5/GR53, uit de reeks ‘Les Sentiers de Grande Randonnée’.

Uitgegeven door FFRP (Fédération Française de la Randonnée Pédestre), Parijs.

Pocketboekje dat vrij summier de GR5/GR53 doorheen de Vogezes beschrijft, met telkens per traject een kaartje, dat echter niet gedetailleerd genoeg is om veel meer dan een vage aanduiding te geven. We hoorden van iemand die een groter stuk van de GR5 met dit boekje liep dat ook hij problemen had om op het juiste pad te blijven. Een echte wandelkaart of stafkaart is dus zeker een interessante aanvulling. Het boek beschrijft in een paar bladzijden ook de natuur en cultuur in de Elzas.

In ons hotel vonden we ook een hoop interessante brochures.